

Visitastforedrag

VED VISITASEN I NØTTERØY, TEIE OG TORØD, 22. SEPTEMBER 2024

Ved biskop Jan Otto Myrseth

INNLEDNING

Kjære venner

Takk for fine visitasdager her i Nøtterøy, Teie og Torød. Dette har vært en sjeldent kortreist visitas, siden jeg egentlig kunne greid meg med sykkelen som framkomstmiddel til de ulike programpostene. Gjennom tre dager med nokså tett pakket program har jeg fått bekreftet det jeg egentlig visste på forhånd, nemlig at det er en imponerende bredde og et overveldende omfang av kirkelige aktiviteter og tilbud på denne øya. Det har vært en udelt glede å møte så mange av dere, både ansatte, rådsmedlemmer, frivillige medarbeidere og vanlige kirkemedlemmer.

MER HIMMEL PÅ JORD

En visitas gir anledning til å stanse opp og reflektere over kirkens plass i samfunnet og menighetenes daglige arbeid, og til sammen å drøfte målsettinger og strategier. Disse dagene har gitt rikelig anledning til dette, gjennom møter med staben og samtaler med den enkelte medarbeider, møter med menighetsrådene, kommunens ledelse og andre representanter for institusjoner, lag og foreninger.

I denne omgang er det de tre soknene nord for Vrengen-sundet som blir visitert, men som kjent hører også Tjøme og Hvasser sokn til i fellesrådsområdet for kirken i Færder, og i flere av samtalene vi har hatt underveis har vi drøftet muligheter og utfordringer for det kirkelige arbeidet i hele kommunen. Vi har snakket med hverandre, bedt og sunget sammen, og vi har tenkt høyt om hvordan lokalkirken kan leve opp til overskriften «Mer himmel på jord», som er Den norske kirkes visjonsformulering.

Tre visitasdager – om de er aldri så tett pakke – er ikke nok til å rekke over alt det som foregår i disse menighetene, og rammen for dette foredraget tillater heller ikke en fullstendig gjennomgang av alt vi har vært innom i samtaler og strategiske drøftinger. For et par-tre år siden vedtok Kirkemøtet en strategiplan med tre hovedmål som konkretiserer denne visjonen. Når jeg nå skal oppsummere mine inntrykk fra Nøtterøy, Teie og Torød, vil jeg samle dem under disse målene.

1. KIRKEN ÅPNER ROM FOR TRO

Etter morgensamling og et fint første møte med stabene i de tre menighetene fikk jeg være med på

Åpen Dag i Kirkestua i Teie,

et ukentlig formiddagstreff med lav terskel og høy trivsel. Hver tirsdag møtes tretti-førti personer til sosialt fellesskap, bevertning, åndelig påfyll og en kulturell opplevelse. Frivillige medarbeidere sørger for kjøring, kjøkkentjeneste, musikk, andakt og underholdning, i regi av det felles diakonatet for Teie, Nøtterøy og Torød menigheter. For noen er dette også veien inn i annet kirkelig fellesskap eller aktivitet. Slik åpnes rom for tro.

Kirken på torget

Teie kirke omtales gjerne som «Kirken på torget», og ifølge årsmeldingen for 2023 finner det sted over tusen arrangementer årlig - for alle generasjoner. I tillegg til gudstjenester og eldretreff er noen eksempler: leksehjelp, speiding, søndagsskole, kor, legoklubb, tema- og undervisningskvelder, klesbyttedager, kafé for mennesker med funksjonsnedsettelse og møter av ulikt slag.

Det blir spennende å se hvordan kirken kan være en positiv aktør og medspiller når planene om videre utvikling av Teie sentrum og torget skal landes. Om tre år fyller kirken 50 år, og med sine mange rom spiller den en vesentlig rolle for både enkeltmennesker og lokalsamfunn.

Teie kirkes barnehage, babysangen og Tripp-trapp åpen barnehage på Torød.

Jeg fikk også besøke Teie kirkes barnehage, som eies og drives av Færder kirkelige fellesråd. Den har utvidet kristen formålsparagraf, og de kristne grunnverdier ligger til grunn for arbeidet. De overordnede satsingsområdene er livsmestring og helse, og det er et jevnlige og godt samarbeid med Teie kirke. Barnehagen deltar på barnegudstjenester og sangsamlinger i kirken.

Det ukentlige babysangtreffet i Torød kirkestue er et felles babysangtilbud for Teie, Torød og Nøtterøy menigheter. De som deltar på babysang rekrutteres gjerne videre til Tripp-trapp åpen barnehage og andre aktiviteter i kirkens barne- og familiearbeid. Åpen barnehage bidrar til å bygge nettverk og er både et godt pedagogisk alternativ i hverdagen og en viktig diakonal tjeneste.

Skole/kirke-samarbeid

På onsdag fikk jeg oppleve et eksempel på det dynamiske og vellykkede kirkemusikalske samarbeidet som foregår på tvers av menighetene. I Nøtterøy kirke var elever fra 3. trinn fra flere skoler samlet til sangsamling, og tilsvarende samlinger finner sted i de andre kirkene. Elevene fikk oppleve tre kantorer i fri utfoldelse på flere instrumenter og med innføring i kirkeårets perioder og høytider som inngang til rikdommene i den kristne tradisjon.

Seinere på dagen fikk jeg være med

7-årsklubben

på en vandretur i Hella-skogen, der barna gjennom lek og undring fikk god hjelp til livstolking og livsmestring. Denne dagen fikk vi en flott innføring i den sentrale fortellingen om Jesu siste måltid med disiplene sine og hvordan vi med vår nattverdfeiring gjør nettopp det Jesus har lært oss, nemlig å minnes han og leve ut det han har bedt oss om.

Korskolen

Det er ingen tvil om at det blomstrende korarbeidet i disse tre menighetene bidrar til å åpne rom for tro, og jeg har hatt gleden av å møte mange av koristene ved ulike anledninger denne uka. Et møte med styret for Korskolen ble det også tid til. Jeg legger merke til at dette arbeidet favner vidt og bredt og er preget av svært god organisering og villige foreldre som gjør en kjempeinnsats i ulike komitéer og i styret. Til våren fyller Korskolen 35 år, og det er imponerende hvor mange mennesker som berøres og velsignes av dette arbeidet – langt på vei tusen om vi legger sammen korister, foreldre og annen familie. Rundt 170 sangere er med i de ulike korene. Korskolen har hvert år store oppsetninger og bidrar til å berike gudstjenester i alle kirkene.

Gudstjenestene er pulsslaget i menighetene

og den avgjørende forklaringen på at den kristne kirke fortsatt finnes etter to tusen år. De fire kirkene har hvert sitt særpreg. Nøtterøy kirke er et naturlig og høyt verdsatt samlingssted for øyas befolkning i glede og sorg – til dåp og konfirmasjon, bryllup og gravferd. Kirken fylles opp også på julaften og 17. mai. Kirkerommet er lyst og vakkert og høytidelig, og både bygget og kirkegården er markører for tros-, steds- og slektstilhørighet for svært mange. I 2023 var det 86 som ble døpt, 67 konfirmanter, 18 par ble viet, og det var 173 gravferder i kirkelig regi. Menighetsrådet og staben søker å bygge broer mellom ritualene og søndagsgudstjenesten slik at folk kan finne veien til kirken oftere. Det skjer gjennom ulike typer gudstjenester og menighetsrådets store engasjement for konserter. Menighetsrådet er opptatt av å være en åpen og inkluderende kirke for nærmiljøet.

Tilsvarende tall for Teie og Torød er henholdsvis 8 og 7 dåpshandlinger, 16 og 4 konfirmanter, 2 og 2 vielser, og 1 og 7 kirkelige gravferder. Det hører med i bildet at noen av konfirmantene fra Teie velger å bli konfirmert i Nøtterøy kirke og noen også i Husøy kirke.

I strategimøtet med de tre menighetsrådene fikk jeg et sterkt inntrykk av at de folkevalgte er veldig opptatt av å arbeide seriøst med utvikling av gudstjenestelivet. Det er en utfordring å tilrettelegge gudstjenestene slik at de oppleves familievennlige, og bygge opp en kultur for gudstjenestedeltakelse. Kanskje er vi for blyge til å spørre, utfordre eller invitere med oss naboer, familie, venner og kjente til samlinger i kirkene.

Undersøkelser viser at veldig mange svarer bekreftende på at de ville sette pris på å bli invitert med. Vi ønsker at det skal være lave terskler for å kunne delta i gudstjenesten.

Jeg vil oppfordre dere til å fortsette å krysse soknegrensene og oppsøke gudstjenester og andre samlinger i nabosoknet. Avstandene er minimale, og oppslutningen om gudstjenesten har stor innvirkning på hvordan den oppleves.

Det gjør inntrykk å merke det sterke engasjementet dere har for en levende og nærværende folkekirke. Jeg ønsker dere lykke til med det videre arbeidet for å meisle ut en god strategi og en realistisk handlingsplan for denne rådsperioden. Det er viktig at strategiprosessene inkluderer både de folkevalgte, de ansatte og de frivillige medarbeiderne.

Bærekraftig ungdomsarbeid

På onsdag hadde vi lagt opp til et seminar for alle som arbeider med ungdom, kor og konfirmanter under overskriften «Bærekraftig ungdomsarbeid». Vi samtalte om hvordan vi kan bidra til opplevelsen av et felles eierskap - til utfordringen, til mulighetene, prioriteringene og løsningen. Det er viktig at selv om det er noen som driver arbeidet, så er vi sammen om å eie det. Vi må dyrke teamfølelsen og samarbeidet, og ikke minst sørge for å rekruttere frivillige medhjelpere, slik at hele menigheten kan få eierskap til arbeidet som drives.

Konfirmantarbeidet

Konfirmantarbeidet er det viktigste enkelttiltaket i kirkens ungdomsarbeid, og det er viktig å satse skikkelig på kvalitet i alle ledd i dette arbeidet. I rapporten jeg fikk i forkant av visitasen leser jeg at «konfirmantarbeidet vårt bør stadig evalueres og nytenkes».

Tunsberg bispedømme er fra i år av i gang med et treårig konfirmantprosjekt, som jeg håper kan være til inspirasjon og hjelp i den videre satsingen på konfirmantsektoren også her hos dere. Det er mulig å søke om tilskudd fra bispedømmet til utprøving av nye tiltak.

Et av punktene under overskriften *Kirken åpner rom for tro* er at den

Styrker gjennom sin organisering en levende og nærværende folkekirke

Det er en utfordring å knytte sammen arbeidet i rådene med stabenes virksomhet, gjennom administrativ støtte og daglig ledelse. Dette var en viktig sak på årets Kirkemøte, som gjorde et klart vedtak om å styrke menighetsrådenes rolle. Jeg håper at dere i samarbeid med kirkevergen, domprosten og fellesrådet kan finne en god løsning for å realisere dette og unngå energilekkasje knyttet til uklare ansvarsforhold.

Det skal ikke underslås at det har vært en krevende periode med mye sykefravær, vakanser og vikarløsninger i staben de siste årene. Det har også vært noen strukturelle og organisatoriske utfordringer knyttet til ledelse og ansvarsfordeling i samarbeidet mellom ulike medlemmer av staben. Under visitasen har vi hatt gode samtaler om hvordan vi kan tenke klokt sammen om veien videre når det gjelder forvaltning av ressurser, bemanning, samhandling og prioritering.

Siden så mye av det kirkelige arbeidet skjer på tvers av soknegrensene anbefaler jeg at de tre menighetsrådene har minst ett årlig fellesmøte for å legge en felles strategi og gjøre kloke prioriteringer.

Kirka vår - samlet plan for arbeidet i soknet

I denne sammenhengen vil jeg anbefale at dere aktivt bruker det nye verktøyet *Kirka vår – samlet plan for arbeidet i soknet*. Dette vil kunne være et viktig hjelpemiddel til å se de ulike planene og delene av menighetens virksomhet i sammenheng. Det bør ikke være for tette skott mellom de ulike faggruppene og delene av virksomheten, og kirkelige planer bør etter hvert revideres på en måte som hjelper oss til å se helheten.

Informasjonsarbeid

I tillegg til å levere kvalitet er det også viktig å satse på god informasjon. Jeg vil berømme dere for det flotte menighetsbladet Færder 5.1, som bidrar til god synlighet og god informasjon om menighetenes tilbud og aktiviteter. Dette bladet hører hjemme i Norgestoppen, og jeg håper inderlig at det kan få et langt og godt liv! Viktig er det også med oppdaterte hjemmesider, men aller viktigst tror jeg at den såkalte munn-til-munn-metoden er. Det at den enkelte av dere faktisk deler hva kirken betyr for dere og inviterer andre med til gudstjenester og aktiviteter er det aller, aller mest effektive.

Det andre punktet på kirkens strategiplakat lyder:

2. KIRKEN ER DER LIVET LEVES

Et av delmålene under dette punktet er å styrke kirken som kulturarena og forvalter av kulturarv for alle generasjoner. Disse dagene har vist at ulike kulturelle uttrykk får sin rettmessige plass i det lokale kirkelige liv. Og slik må det være.

Under dette punktet hører også det gode samarbeidet mellom skole og kirke, og likeså det flotte korarbeidet. På fredag kveld fikk jeg oppleve Færder Vocalis i Nøtterøy kirke, sammen med solisten Rein Alexander. Det ble en feiende flott og verdig markering av korets 30-årsjubileum. Etter å ha hørt kjendispsykologen Hedvig Montgomery holde foredrag om håp på den åpne kvelden i Nøtterøy kirke onsdag, er jeg fristet til å foreslå at det å synge i kor burde være et alternativ som kan forskrives på blå resept. Med overbevisning hevdet hun at et barn som får blande sin røst med de andres får god hjelp til nødvendig identitetsbygging og en solid psykisk helse. Forhåndsomtalen i Tønsbergs blad av denne jubileumskonserten dokumenterer den samme gevinsten.

Samarbeid med skolen

Jeg har allerede omtalt det gode samarbeidet mellom skole og kirke her i kommunen, og jeg vil oppmuntre til at dere fortsetter den gode dialogen med skolene. Dette samarbeidet skjer på andre premisser enn for noen tiår siden, men fremdeles er kirken en viktig ressurs for skolen som en sentral institusjon i lokalsamfunnet. Fortsatt er det solid oppslutning om skolegudstjenestene før jul, og i henhold til læreplanene er det svært nyttig og viktig for skolene å kunne besøke kirkene i forbindelse med ulike temaer i undervisningen.

Kirkebyggene våre er viktige ressurser for både trosopplæring og skole/kirke-samarbeid. Tradisjonen med skolegudstjenester kan videreføres også i et mer mangfoldig samfunn, så lenge skolen legger til rette for gode alternative opplegg for de elevene som ikke vil delta.

Kirken som kulturarena og forvalter av kulturarv for alle generasjoner

Kirkens kulturarv er tett sammenvevd med hele nasjonens historie – og historien til alle norske steder. Den angår og tilhører alle. Kulturarven gir dybde til gudstjenesteliv og liturgi, opplevelse av rom og steder, og gir tilhørighet. «Hvis man ikke kjenner fortiden, forstår man ikke nåtiden og egner seg ikke til å forme framtiden», skrev den franske forfatteren og filosofen Simone Weil. Dette handler om å forstå oss selv, hvem vi er, hvor vi kommer fra, og om å reflektere rundt verdiene våre og eksistensen vår.

Det grønne skiftet

Mens vi var i Teie fikk jeg en omvisning og ikke minst en innføring i tiltakene som de seinere årene er iverksatt med sikte på det grønne skiftet. Her viser Færder kirkelige fellesråd vei for andre, i oppfølgingen av bl.a. Kirkemøtets ambisiøse vedtak om kutt av klimagassutslipp og handling for å nå klimamålene. Færder kirkelige fellesråd har ansvaret for 20 bygg som til sammen dekker over 5000 m². Det hårete målet man har satt seg for 2025 er å redusere kjøpt energi med over 30 prosent. Det største bygget er Teie kirke, som er svært mye brukt og hvor målsettingen er en reduksjon på 67 prosent, ikke minst takket være bergvarme og solcelleproduksjon.

Videre er Nøtterøy kapell kanskje Norges grønneste kapell og i praksis et «Null-hus», det vil si null forbruk av kjøpt energi, takket være bergvarme, solcelleproduksjon fra driftsbygget på kirkegården, og varmepumper. Tilskudd fra Enova til ENØK-tiltak på 30 prosent av kostnad er noe av forklaringen på at dette har latt seg realisere. Resultatet er at oppgraderingsprosjektet i kapellet har bidratt til en mer effektiv og bærekraftig oppvarming.

På visitasens første dag var gravplassleder Lucian Riti på nasjonale fagdager i regi av Norsk forening for gravplasskultur på Lillestrøm og holdt foredrag om «Avfallshåndtering: Små skritt – mindre spor». Der delte han historien om hva som er gjort i Færder kirkelige fellesråd, og til gjengjeld fikk han – på vegne av Gravplassmyndigheten i Færder - tildelt diplom for årets beste 2024 – Strategier og forsøk for å få til avfallsreduksjon. Med andre ord: Færder kirkelige fellesråd er årets Norgesmestere i avfallshåndtering!

Møte med kommunens ledelse

Dette er noe Færder kommune også har merket seg. I visitasprogrammet inngår et møte med kommunens ledelse. Selv om kirken ikke lenger er en statskirke, er den i høy grad en kommunekirke, siden en vesentlig del av kirkens inntekter bevilges over kommunebudsjettet. Samtalen med ordfører og flere andre representanter fra Færder kommune viste at kirken i Færder i høy grad deltar i kommunens måloppnåelse på flere felter. Vi hadde en god samtale om hvordan kirke og kommune kan spille på lag for å gjøre Færder til et godt sted å bo. Også her i kommunen er det urovekkende tall på mobbing, vold og utagering, skolevegring og sosiale forskjeller. Kommunens representanter orienterte om den nye helhetlige plan for oppvekst, som de gjerne vil invitere kirkens medarbeidere til samtale om. Også i det som kanskje er «Norges vakreste kommune» er det behov for samarbeid om å bygge et rausere og mer inkluderende samfunn.

Beredskap og kriser

I møtet med kommunens ledelse var kirkens rolle i totalberedskapen et viktig tema. Kirken er ikke lenger representert i kommunens psykososiale kriseteam, og derfor er det viktig å sikre samarbeidet mellom kirke og lokalsamfunn gjennom gode beredskapsplaner. Dette er et felt som vår nye domprost har mye erfaring fra, og han vil være en god ressurs for arbeidet med tydeliggjøring av kirkens rolle i beredskap for både skoler og lokalsamfunn.

Improprosjektet «Ja, og ...»

Takket være innovasjonsmidler fra Den norske kirke nasjonalt lanseres denne høsten et diakonalt improprosjekt for 18-30-åringene under tittelen «Ja, og ...». Prosjektet er treårig, med en prosjektleder ansatt av fellesrådet i et 55 prosents engasjement. Dette er et eksempel på at kirken i Færder tenker nytt og vil ta på alvor de økende utfordringene med ensomhet, utenforskap og økende rusproblematikk. Etter å ha vært med på en workshop med demonstrasjon av metoden som skal brukes, har jeg stor tro på at dette tiltaket kan bidra til god folkehelse gjennom å bygge rusfrie, kreative fellesskap og spre liv, lek og latter. Kommunens ledelse har også signalisert interesse for samarbeid, ikke minst om å gjøre tilbudet kjent og rekruttere deltakere i målgruppen.

Misjon

Å være kirke er å være et håpsteget i verden midt i lokalsamfunnet, både lokalt og globalt. Alle tre menighetene på Nøtterøy er en del av et verdensvidt fellesskap, der vi sammen hjelper og støtter hverandre. Jeg gleder meg over å se at dette er konkretisert og synliggjort i menigheten gjennom misjonsavtalen med Misjonsalliansen. Gjennom misjonsavtalen bekjemper dere urettferdighet og fattigdom sammen med organisasjoner, kirker og lokale myndigheter i lokalsamfunn på Filippinene.

Da Misjonsalliansens landdirektør på Filippinene, Karin Riska hørte om visitasen, sendte hun dere en hilsen, som jeg bringer videre her:

«Tusen takk for deres viktige støtte til arbeidet vårt. Her på Filippinene er vi opptatt av å støtte og hjelpe de mest marginaliserte og sårbare menneskene. I et land som fortsatt har stor befolkningsvekst og stor fattigdom, er det nok å gjøre. Vi opplever det som et stort privilegium å få være med å gjøre en forskjell, sammen med gode lokale samarbeidspartnere, både organisasjoner, kirker og lokale myndigheter i lokalsamfunnene der vi jobber. Tusen takk for at dere står sammen med oss!»

3. KIRKEN ER MER FOR FLERE

Kirkens diakoni er kanskje den aller viktigste brobygger mellom kirken og samfunnet. Det foregår et omfattende diakonalt arbeid i disse tre menighetene, mye takket være frivillige. Noen deltar i besøkstjenesten, andre tar med seg venner og naboer til gudstjenester og aktiviteter, andre igjen samles til bønn for menighet, medmennesker og lokalsamfunn. Snekkergruppa lager dåpslysestaker, og mange hjelper til på kjøkkenet eller tilrettelegger praktisk. Ett av punktene i Den norske kirkes diakoniplan handler om nestekjærlighet i praksis. Dette skjer som små, enkle handlinger takket være mennesker med et diakonalt blikk. Og det realiseres gjennom store, krevende tiltak. Målet er at kirken skal tilby og være et inkluderende fellesskap for flest mulig.

Tilhørighet og gode møteplasser

I alle menighetene arbeides det målrettet med å gi tilhørighet og skape gode møteplasser. Et eksempel på dette er den månedlige

Tacofredagen i Torød

Tanken er at dette skal være en nabolagsmiddag, og tilbudet har slått veldig godt an i målgruppen. Dere planla for 30, men dobbelt så mange kom på den første fredagen! Jeg har selv et håp om å bli med på en slik samling i løpet av høsten.

For øvrig blir det spennende å se resultatet av det planlagte renoveringsprosjektet i Torød kirke, som jeg tror vil bidra til å gjøre den enda mer tjenlig i møte med nye generasjoners behov for tilhørighet og fellesskap.

Institusjoner

Besøket på Bjønnesåsen bo- og aktivitetssenter ga et fint innblikk i det flotte klimaet som preger samarbeidet mellom kirken og kommunens omsorgstilbud. Det er jevnlig samlinger på de ulike institusjonene, og etter sangsamlingen på Bjønnesåsen oppfanget jeg at det er stor takknemlighet for dette tilbudet. I forbindelse med besøket fikk vi en god samtale med ansatte, frivillige og ledere for sykehjemmet og kommunens omsorgstilbud.

Åpen kveld

I forbindelse med visitasen var det lagt opp til en åpen kveld i Nøtterøy kirke sist onsdag. Psykolog og forfatter Hedvig Montgomery holdt foredrag om «Håp - i hverdagen og i livet», og alle frivillige medarbeidere i menighetene var særlig invitert denne kvelden. Foredraget og samtalen i etterkant var særlig innrettet mot foreldregenerasjonen, og de yngste korene i Korskoln medvirket innledningsvis.

Den gode oppslutningen og responsen i etterkant er signal om at dette er samlinger det gjerne kan satses videre på.

En mangfoldig, rekrutterende og inkluderende arbeidsplass og frivilligarena

Jeg innledet dette foredraget med å skildre inntrykket av en imponerende bredde og stort mangfold i kirkens virksomhet i disse tre menighetene. Mangfold kan gi glede, men kan også medføre utfordringer. Disse dagene har vi snakket mye sammen både på tomannshånd, i staben og med menighetsrådene om hvordan samspillet kan bli best mulig – i staben, mellom stab og menighetsråd og over soknegrensene. Jeg legger merke til at medarbeiderfellesskapet er preget av stor trivsel, og jeg oppfordrer dere til å bli enda flinkere til å se hverandre og heie på de ulike delene av kirkens virksomhet. Alle hører til A-laget, for kirken er en organisme, en kropp, og det er viktig at de ulike kroppsdelene kan samspille for at kroppen skal fungere. Det er viktig å møte hverandre med raushet, åpenhet og tillit, snakke direkte med hverandre om det som er vanskelig, og hele tiden lete etter hvordan relasjonene og samarbeidskulturen kan styrkes. Vi må dyrke det store «VI-et» og ha tid og overskudd til å vise omsorg for hverandre og for enkeltpersoner og familier vi har kontakt med. «Hvem – eller hvilken familie - er det lenge siden vi har sett?» er et spørsmål som regelmessig bør stilles.

På torsdagens oppsummerende samling med stab og ledere for menighetsråd og fellesråd prøvde vi å samle noen tråder fra visitasdagene. Samtalen dreide seg om hvilke møtepunkter man trenger for å få til det gode teamarbeidet i staben og god kommunikasjon mellom stab og råd og frivillige medarbeidere. Det er behov for god koordinering og tydelig ledelse med klart mandat og god ansvarsavklaring. De administrativt ansatte er særdeles dyktige og effektive, men det er behov for å utvikle samspillet mellom faget administrasjon og den faglige ledelsen av staben. I det såkalte «Lederforum» møtes rådslederne sammen med representanter fra kirkevergens stab, men jeg tror det er lurt at dere også inkluderer en prest i dette forumet.

Det er behov for evaluering og revisjon av menighetenes virksomhetsplaner, men kanskje er det viktigste nå at menighetsråd og stab med utgangspunkt i de overordnede planene legger en tydelig handlingsplan for hvert år.

Til slutt vil jeg oppsummere mine utfordringer i noen punkter.

UTFORDRINGER

1. Aller først vil jeg oppfordre dere til å fortsette å arbeide med gode og inkluderende **gudstjenester og fellesskapstilbud** med bredde og variasjon
2. **Vær frimodige og inviter** med dere naboer, familie, venner og kjente til samlinger i kirkene
3. Jeg vil også oppfordre dere til å **krysse soknegrensene** og oppsøke gudstjenester og andre samlinger i nabosoknet
4. Legg til rette for **gode strategiprosesser** som inkluderer både folkevalgte råd, ansatte og frivillige medarbeidere
5. Bruk «**Kirka vår – samlet plan for arbeidet i soknet**» som redskap for kartlegging og strategisk arbeid
6. Arbeid videre med utviklingen av et **bærekraftig ungdomsarbeid**, som inkluderer og bygger bro fra konfirmantarbeidet. Her er det lurt å sette seg godt inn i kommunens helhetlige plan for oppvekst.
7. Sats på minst ett **årlig fellesmøte** for de tre menighetsrådene
8. Arbeid videre med **tydeliggjøring av kirkens rolle i lokalt beredskapsarbeid**
9. Samtal videre om hvordan **koordinering og behovet for ledelse** kan løses i stabsfellesskapet, herunder hvilke møtepunkter som trenges og tydelige mandater for ansvar og ledelse

TAKK

for gode visitasdager, for et flott visitasprogram og alle gode opplevelser underveis. Takk for den store innsatsen dere alle gjør i menighet og lokalsamfunn. Takk til alle som har medvirket administrativt og praktisk, kunstnerisk og musikalsk, og på andre måter. I forberedelsene og underveis i visitasen har jeg hatt god hjelp av medarbeiderne på bispedømmekontoret, og ikke minst domprost Sveinung Hansen, kirkeverge Brooke Bakken og seniorrådgiver Knut Edvard Larsen. En særlig takk til disse tre.

Tunsberg bispestol, 22. september 2024

Jan Otto Myrseth